

د مونتي کرسټو نواب

د اليگزانډر ډوما اثر

خلاصه: صفيه حلیم

۲۰۱۰ م

د ۱۸۱۵ م کال په سر کې یوه بېړۍ د فرانسې د مارسېلز بندرته رانږدی شوه نو په دې کې سپاره زیات خلک، بره هغی غونډۍ لیدو ته ودریدل چې د سمندر په منځ کې لکه د یوې لویې او توری بلانکاریده. دا د ساحل سره دومره جوخته وه چې په اوبو کې یې لاره تنگه کړې وه. کله کله به بېړۍ له دې سره وجنگیدې او غرقې به شوي. دا غونډۍ بدمرغه نومیده او په بیړیو کې سپاروخلکو ددې په اړه ډول ډول کیسې جوړې کړې وې. خو نن دبېړۍ مشرداډمن و چې داسې به څه نه پېښیږي، ځکه دده سره یو تکړه ځوان ایډمنډ ډانټي ددې چلونکې و او هغه وخت دده ترڅارنې لاندېدېرپه مارسېلز کې د بېړۍ سادې ته ورسېد. پرته له دې چې د بېړۍ کی ولاری وې او خلک او مالونه به یې بری په وړو حشيو کې رمحی ته اورل کیده.

کله چې وړی کشتی دې بېړۍ ته ورنږدې شوی نویولورډنگ سړی د کپتان خونې ته سروربنکاره کړو او هلته ناست کس دده په لیدو ورته هرکلي ووبل، بیا یې تری وپوښتل چې دې ولی دومره خفه بنکارېدو. هغه کس چې ډانټي نومېدو، ورته ووبل چې د بار اوړونکي بېړۍ کپتان په لاره مړ شوی و خومالونه یې خوندي مارسېلز ته رسولي و. ډانټي دبېړۍ څو کسانو ته امر وکړو چې بادبان دی وتړي. هغه سړی دبېړۍ خاوند او لوی

تجار مورېل نومېدو او د ډانټې په خبره خوشاله معلومېدو. د بېرې محاسب دېنگلر دا خبره خوښه نشوه چې تجار ورته د ډانټې صیفتونه کول. مورېل ډانټې ته ناره کړه چې له ده سره دی راشي نو هغه د بېرې لنگر د اچولو امر وکړو.

مورېل د ډانټې نه پوښتنه وکړه چې دوي په لاره د "ایلبا" جزیرې کی ولې ایسار شوي و. ده ورته وویل چې پخواني کپتان ده ته یو پاکټ (لفافه) ورکړی و چې هلته دی معزول شوي باچا ته وسپارل شي. ددی خبری په اوریدو مورېل ورته نږدی شو او وی وېل، نو تا د باچا سره ولیدل، ډانټې وویل هو، دی پخپله بېرې ته راغلو او ورسره یې خبری وکړی او هغه دده نه د بېرېو په اړه پوښتنې هم وکړې. مورېل ورته وویل چې ددی حال دی بل چا ته وونه واي. ډانټې د بندر د چارواکو سره لیدو ته ورغلو.

دینگلر دمورېل خوا ته راغی او ورته یې وویل، ډانټې درله هغه لیک درکړو چې ستا پخواني کپتان ورله ورکړی و. مورېل وویل، که ده ته چا لیک ورکړی وي نو رابه کړي. د ډانټې په راتگ دینگلر غلي شو.

مورېل. اوس خو اوزگار شوي چې راسره د ماښام پوډی وخورې.

ډانټې. زه معذرت غواړم، نن نشي کیدې، پلارمې له ډېرو ورځونه دی لیدلی او دی به راته په انتظار وي.

مورېل. بی شکه، ته ډېر ښه زوي یې چې خپل پلاردی راضي ساتلې دي، خو یوبل کس به هم درته په انتظار وي. هغه ښکلي ملگری دی دی واری له ما نه پوښتنه کړی ده چې بېرې به کله راځي.

ډانټې. هغه می ملگری نه ده، زما چنغله ده.

مورېل. ښه ښه نوردی نه ایساروم. تا راته بېرې او ددی مال خوندي راوړسو او په گټه کی به درله یو څه برخه درکړم چې پلار ته یې ورکړی.

ډانټي. نه صيب. زما پلار غريب سړی دی. هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ما خپله وظيفه سرته رسولې ده او ددی په بدل کې مې درنه معاش اخستی دی.

مورېل. ته ډېر ايمانداره کس يې. خو دا راته ووايه چې کپتان ايکلر دمرگ نه وړاندې درته زما لپاره يو ليک خو نه و درکړی؟

ډانټي. هغه مرحوم دومره ناروغه و چې د ليک ليکلو جوگه نه و. اوس که اجازه راکړئ چې زه يو څو ورځې له کاره رخصت واخلم.

موريل. واده لپاره؟

ډانټي. هو. لومړې واده کوم او بيا به پاریس ته ځم.

مورېل. ډېر بڼه. هر څومره رخصت چې اخلي، واخله. دا مال به په يوه نيمه مياشت کې له بېړۍ بڼکته کيږي، نو تر هغې اوزگار يې. خو يوه خبره ده چې شپږ اوونۍ وروسته ته به ددی بېړۍ دکپتان دنده پر غاړه اخلي.

ډانټي. کپتان او زه؟ دا خو زما لپاره د وياړ خبره ده.

مورېل. که زه ددی بېړۍ خاوند وي نو اوس به مې درله په اسنادو تاپه لگولې وي، خو زه يو شريک وال هم لرم او غواړم چې د هغه رضا واخلم.

ډانټي. زه ستاسو مننه څنگه وکړم؟ د خپل پلار او د مرسيډيز له خوا هم درته مننه وایم چې په دی خبر به بی کچه خوشاله شي.

مورېل. ته با استعداد کس يې او ستا په شان خلک بايد لوړ مقام ته ورسيري.

ډانټي دمورېل په وړی کشتی کې کپناستو او د بندر په خلکو کې ورک شو. په بېړۍ کې ډينگلر د تجار سره کپناستو او هغه کرکه چې د ډانټي په

صيفت يې په زړه کې راتوکيدلې وه، په خوړو تورو يې د ډانټې غوړ کې لکه د گبين توی کرل.

ډانټې د بنار له خو کوخوپه تېرېدو يووړو کي کور مخ ته ودرېدو. ددی په يوه کوټه کې يې پلار اوسيدو چې هغه وخت بهر په برنډه کې ولاړ و او ده ته يې شا وه. ډانټې خپل لاسونه تری تاو کرل او پلار يې په غير کې ونيولو. دی سمدلاسه پوهه شو چې پلار يې نور هم کمزوری شوی و. خو د زوی په ليدو دی خوشاله شو او دواړو خبريېلکړې. ډانټې دده د کوټې الماری پرانستی چې وگوري پلار يې څه ته اړتيا لري نو هلته د خواړو لپاره يې څه ونه موندل. ده پلار مخ ته پيسې کيښودې چې اوس به ددوي حال ښه شي او دې به ورته يو خدمت گار ونيسي چې ساتنه يې وکړي. خو پلار ورته وويل چې دی هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ددوي گاونډي هم دده د غږ په اوريدو رابنکاره شو او په ميز ايسو پيسو ته يې د وکتل. د حال احوال اخستو نه وروسته گاونډي ولاړو او کله چې ډانټې د مرسيډيز ليدو ته روان شو نو گاونډي يې د ډينگلر سره وليدل. ورته يې وويل چې د ډانټې له خبرو داسې ښکاري چې دی به ارو مرو دبېړی کپتان شي. ډينگلر په دی خبره نور هم خفه شو او ډانټې ته يې په زړه کې کينه زياته شوه.

پيغله مرسيډيز د خپل کور په باغ کې د ځنگلي گلونو په راتولولو بوخته وه. له دی څو گامه ليرې د لرگي په چوکي په تورو جامو کې يوبنکلي ځوان ناست و چې کله نا کله به يې له دی سره خبره وکړه. دی ته يې وويل، گوره اوس هوا ښه شوی ده او د واده لپاره ښې ورځې دي. مرسيډيز ورته په قهر وويل، يو وار می درته وويل فرناند، چې زه له تا سره واده نه غواړم، زه درته د ورور په سترگه گورم. دا خبره ولی بيا بيا کوي؟ فرناند ورته وويل، ته خو خبره يې چې زمونږ په تېر کې رواج دی چې پخپلو کې واده کوو. زه په پوځ کې يم او ښاي زه درته غريب ښکارم ځکه ته د يو شته من سړي په انتظار يې. مرسيډيز ورته وويل، دا خبره نه ده. زه د بل چا سره مينه لرم او هغه له تا هم غريب دي. فرناند تری د هغه نوم وپوښتلو نو دې وويل، زه د ايډمنډ ډانټې سره مينه لرم او د هغه سره به واده کووم. فرناند ورته وويل، که ډانټې مړ شو نو بيا؟ مرسيډيز

ووبل، بيا به دا هم مړه شي. په دې وخت کې ايډمنډ دانتي باغ ته راغلو نو مرسيديز لکه د گل و غورږيده خو فرنانډ د زخمي مار په شان ورته کتل. دانتي د هغه په اړه وپوښتل نو مرسيديز وويل، دې زما ورور فرنانډ دی. دانتي د هغې لاس ونيولو، زه چې دلته راتلم نو خبر نه ووم چې دخپل دښمن سره به وينم. مرسيديز موسکې شوه او ډاډ يې ورکړو چې فرنانډ دهغې تر بور و او د دښمنې لپاره نه وراغلی.

خوشبېي وروسته فرنانډ د ښار په يوې کوڅه کې ناهيلي روان و چې يو چا ورباندې غږ وکړو. ده وليدل چې د دانتي گاونډي د کپتان ډينگلر سره د ميخاني مخ ته ناست و، شراب يې څښل. دوي ورته د شرابو ست وکړو او له ځان سره يې کښولو. په څو شېبو کې دوي دواړو فرنانډ ته د دانتي په اړه لمسونه وکړو. دانتي او مرسيديز د يو بل تر څنگ له هغې لارې تېر شول نو ډينگلر دوي ودرول او د واده په اړه يې پوښتنې وکړې. دانتي وويل چې نن به ټول انتظام وشي، په دوو ورځو کې به واده وکړي او په درېمه ورځ به پاریس ته روان شي.

دوي دواړه چې له سترگو پناه شول نو ډينگلر د فرنانډ نه پوښتنه وکړه چې مرسيديز پری څومره گرانه وه. هغه ورته وويل چې ډېره، نو ده وويل، "که زه ستا په ځای وي نو د دانتي په خيټه کې به می چاقو منډلی وي." فرنانډ ورته وويل، زه دا نشم کولی ځکه که دانتي مړ شو نو مرسيديز به هم ځان وژني. ډينگلر په دې وځانډل، "بڼځي دا واي خو هيڅوک ځان نه وژني." ده فرنانډ ته ښه ډېر شراب ورکړي و او د وخت په تېریدو هغه د شرابو په نشه نه پوهیدو چې څه واي.

ډينگلر د ميخاني يو خدمتگار نه کاغذ او قلم د روشنایي سره راوغوښتل او فرنانډ ته يې وويل چې د خپل گس لاس سره ورباندې وليکي چې، دانتي د ايلبا په جزيره کې د ايمپراتور نپولين سره ليدلي و او د هغه له خوا يو ليک پاریس ته اوړي. دې د هغه غندنه کوي او ثبوت يې دا دی چې که د دانتي تالاشي وشي نو هغه ليک به پيدا کړي.

په بله ورځ د ښار په يوهوټل کې دايدمنډ دانتي او د مرسيديز د واده ميلمستيا جوړه وه. ددوي نږدې خپلوان او د دانتي د ډېرې ملگري ورته

راغلي و. مورېل چې راورسيډو نوتولو لاسونه وپړکول. مرسيډيز نن له نورو ورځو ډېره بڼکلي شوې وه او ډانټې ورته په کتلو نه مريدو. ډينگلر، د ډانټې گاونډي اود فرنانډسره جوخت ناست و خو فرنانډ نارامه و. څو شپې وروسته دده رنگ ژيرشو او خوا يې گرځيده نو دميلمستيا له خونې بهر ولاړو. د ډوډۍ نه وروستو ټول ميلمانه راپاسېدل چې په کليسا کې د واده او د نکاح مراسمو ته ورشي، خو په دې وخت کې يو لوړ غږ ټولو ته امر وکړو چې هرڅوک دې پخپل ځای کېږي.

د هوټل په دروازه د پوليسو مشر ولاړ و او دده په ليدو موريل ورته وويل، څه خبره ده؟

ډيوليسو مشر وويل چې ددوي ايډمنډ ډانټې پکار و. ټولو ډانټې ته وکتل نو دې راپاسېدو او وي وېل، زه ايډمنډ ډانټې يم. څه راته وايي؟ دوي ورته جواز ورنکړو خو وي وېل چې معامله جدي وه او دې به تانې ته ورسره ځي. مرسيډيز بي هوشه شوه او ډانټې ورله اوبه ورکړې نودا هم هلته په کرسۍ يې کېښوله. هلته څو کسانو او مورېل پوليس ته خواست وکړو چې ډانټې به په بله ورځ به درشي، نن يې واده دې خو دوي وونه منل. ډانټې ټولو ته تسلي ورکړه چې زربه بيرته راشي او څو ځوانانو دې گاډي ته بدرگه کړو. مرسيډيز د واده په جامو کې کړکۍ ته ولاړه او په اوبڼانو سترگو يې ورته په مخه ښه وويل. ډانټې ورته له گاډي په زوره وويل، زه به ژر بيرته راشم.

مورېل د ډانټې د خلاصون لپاره پوليس ته ولاړو خو هغوي دده ضمانت ونه منلو. دې بيرته راغلونو په انتظار ميلمنو ته وويل چې په ډانټې د نپولين سره د اريکوتورلگېلې دې او هيڅ امکان نشته چې دې به د واده لپاره راشي. د ډانټې د پلار گاونډي ډينگلر ته وکتل او وي وېل، دا ښه کار نه دی. زه به پوليسو ته هرڅه ووايم چې پرون موڅه وکړل. ډينگلر ورته وويل، غلې شه که نه نوته او زه به هم پکې راگير شو. فرنانډ د مرسيډيز لاس ونيولو او دا يې کورته بوتله.

د مارسېل يوي ماني په خونه کې ډانټې ناست و. دده په اړه يو ليک چې د لوی څارن وال په نوم وترلاسه شوی و. په دې کې ليکلي و چې ده نپولين ته يو ليک وړی او بل يې دده له خوا په پاريس کې چا ته راوړی و. نپولين

معزول شوی او د ایلبا نومی ټاپو کی یې خپل ځان باچا اعلان کړی و. قاضي نواب وېلفورټ نومېدو او د ډانټې سره د خبرو لپاره تالار ته روان شو. په دروازه یې د پولیسو دمشر نه پوښتنه وکړه چې دننه ناست کس په بحري ځواک کی خو نه و. پولیس ورته وویل چې نه دی ډېر ځوان و، د نولسو یا شلو کالو. په دی وخت کی بناغلی مورېل هم راغلو او قاضي ته یې وویل چې ایډمنډ بی گناه و او دده کسانو اشتباه کړی وه. قاضي ورته وویل چې دی به پخپله وگوري. دننه دده په میز د کاغذونو گڼې ایښې وه چې پکی د ایډمنډ ډانټې په اړه ټول ضروري معلومات لیکل شوي و. ډانټې د پوښتنو په ځواب کی وویل چې ددوي بېړی د ایلبا ټاپو کی ایساره شوی وه او هلته دده کپتان نیولین ته یو لیک ورکړی او بل لیک یې تری اخستی و چې د هغه له مړینې وروسته ده مارسېل ته راوړو. قاضي ورته وویل، چې دی څوک دېمن لري نو وي وېل چې دی دومره معمولي کارنده دی چې څوک به ولي ورسره دېمنې وکړي. بیا ددی خبری په ځواب کی چې پاریس ته ولي تلو، ده وویل چې دېبړی مرکپتان ورته یو لیک ورکړی و چې دا به هلته ووري.

د هغه نه د لیک په اړه پوښتنه وشوه نو دا یې له جیب راویستلو. په دی د پاریس یوه پته لیکلې وه چې په ولوستلویې د قاضي پښې وریریدې. ده له ایډمنډ پوښتنه وکړه چې د کوم کس نوم چې په لیک لیکلې و، دی یې پیژندلو نوده انکار وکړو. بیا یې پوښتنه وکړه چې بل چا ته دی د لیک په اړه وېلي دي. هغه وویل چې هیڅوک نه و خبر. قاضي دده له لاسه لیک واخستو، بخاری ته ورنږدې شو او دا لیک یې په اور کی واچوو. ډانټې حیرانه پاته شو. قاضي ورته وویل، په ما باور ولره او اوس هر څه راته ریښتیا ووايه چې ته د کوم سیاسي ډلې سره تړاو لري؟ ډانټې ورته وویل چې دی هیچا سره تړاونه لري او غریب سړی دی. قاضي ورته وویل چې دی به د یو څو ورځو لپاره بندي خانې ته وراستول کيږي خو لوز یې وکړو چې ډېر ژر به یې خوشي کړي.

ډانټې څو ورځې په بندي خانه کی په انتظار تېرې کړې او یوه شپه ورته امرووشو چې بهر په گاډي کی دي کښي. دی په آرام ولاړو او کله چې اس گاډی د بندرسره ودرېدونود خوشالی احساس یې وکړو. ښاي دي به خپلې بېړی ته ورشي. دی په وړی کشتی کی کښینول شو او تر ډېره وخته په تیاره کی روان و. ده خپله بېړی له لیرې ولیده نو له محافظانو یې وپوښتل

چي چرته يي بيابي؟ هغوي ورته ووبل، ژر به خبرشي. له ليري يي د مرسيډيز کورليدو چي تراوسه هم د هغي د کوتي رنا بله وه. ده د محافظانو مشرته زاري وکړي چي ورته ووايي چرته روان و. هغه ورته بدمرغه غونډي په نښه کړه چي ورباندي پخواني بندي خانه جوړه وه. په دي کي به يواځي سياسي بنديان ساتل کيده او دانتي هک پک پاتي شو چي دي په کوم جرم هلته ورليزل کيدو. محافظ ته يي ووبل، زه نه محاکمه شوي يم، نه راباندي جرم ثابت شوي دي، تاسود چا په امر ما بندي خاني ته ووري؟ نږدي وه چي ده په سمندرکي توپ کړي وي خو محافظ پري پوهه شو. دده د سترگو په اشاره دوو کسانو راگير کړواو د کشتي په فرش يي پر مخي واچوو.

غونډي ته په رسيدو هغو دوو کسانو دي له کشتي راپورته کړو او په رابنکلو يي بره بندي خاني ته ورسوو. نورکسان د توپکو سره بدرگه دده شاو خوا روان و. د دي بندي خانډپوالونه لوراود تير و نه جوړ و. دانتي خوشبيني په يوه کوتي کي وساتل شو او بيا يو کس راغلو چي دي خپلي خونې ته يوسي.

په دي خونه کي په زمکه پرورايني و چي دده د ويده کيدو لپاره و. يو لوبني کي اوبه او يوه اوچه ډوډي يي ورته ورکړل او لويه اوسپنيزه دروازه يي ورپسي وتړله. دانتي سهار د بندي خاني د مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. خو ورځي په مياشتو واوختي او هيچا له ده سره ونه ليدل. دي به په کوتي کي ټوله ورځ لکه د ليونو گرځيدو او کله کله خو ډوډي هم تری پاته وه. هغه محافظ چي په لومړي ورځ يي ليدلي و، کله کله به له ده پوښتل چي څه غواړي نو ده به د مشر سره د ليدو ووبل. هغه به ورته وبل چي دا امکان نه لري. خو که ده شرونکرو نو کيديشي په يو څو مياشتو کي يي وويني.

دانتي يوه ورځ ورته ووبل چي د څو پيسو په بدل کي دي مرسيډيز ته يو پيغام يوسي خو محافظ ورته ووبل چي که دي ونيول شو نو د نوکري نه به يي وشري. خو دانتي تل هم دا غوښتنه کوله. يوه ورځ محافظ راغي او ورته يي ووبل چي نن به د مشر سره وويني خو کله چي دي ورسره ولاړو نودوو کسانو ټينگ ونيولو اود بندي خاني په ته خانه کي يي واچولو چي پکي تکه توره تياره وه.

د بندي خان نه بهر مرسيديز د قاضي کور ته ولاړه چې د ډانټې په اړه معلومات وکړي خو هغه ورته وویل چې د هغه معامله دده له گوتو وتلې وه. د ډانټې د بندي کیدو امر د باچا له خوا شوی و، خو تر څو چې مورېل خبریدو او د نوی باچا دربار ته یې عرضي کوله، په پاریس کې د باچا تخت نسکور او حکومت بدل شو. نیولین سل ورځې باچاهي وکړه او پخواني باچا یو واري بیا په تخت کېناستو.

د زندان په تیاری خونې کې د ډانټې یونیم کال پورا شو او یو ځل مشر دده لیدو لپاره راغلو خو دده د پوښتنې ځواب ورسره نه و چې دی ولې بندي و؟ دده په خواست هغه یوې بلې خونې کې بند کړی شو. هغه اوس د خلاصیدو هیڅ هیله نه لرله او له ځان سره یې هوډ وکړو چې که خواره پریرې نو ژر به له دی زندان ازاد شي. خوپه څو ورځو کې دی دومره کمزوري شو چې زیات وخت به د خوب په حال کې پروت و.

یوه شپه ددېوال نه وراخوا یو بل غږ یې واوریدو، داسې لکه چې څوک په تیرهدېوال وهي. ده فکر وکړو چې مورکان یا بل ځناور به وي. خو دا غږ تردریو ساعتونو اورېدو. دده هیله پیدا شوه چې ممکن یو بندي د تښتیدو لپاره هلې ځلې کوي او ارمان یې شو چې کاشکه ده ورسره مرسته کړی وي. خو بیا یې چرت ووهلو چې کیدې شي چارواکي په یوه خونه کې ماته شوي دروازه جوړوي.

په بله شپه هم دا غږ په یو ټاکلي وخت پېل شونو ایښود یوه تیره راواخسته او خپلېدېوال یې پرې درې واری وټکوو. ناڅاپه غږ بند شو. ده ترڅو ساعتو ورته غوږ ایښي و خو بیا یې هغه غږ نه اوریدو. ده سهار ډوډۍ وخوره او د غږ د اوریدو په انتظار شو. درې ورځې هم داسې تېرې شوې. په څلورمه ورځ محافظ ورته ډوډۍ راوړه او ولاړو نو ده بیا ددېوال د ټکیدو غږ واورېدو. دده پورا باور و چې یوچا په دېوال کې سوري جوړوو. ده خپل کټ لهدېواله لیرې کړه او اخوا دیکخوا یې وکتل چې یو شي سره دېوال وتوري خو هیڅ ورسره نه و. ده د اوبو چینی جگ په زمکه و غورځوو او مات یې کړو. نوری ټوټې یې په خپل ځای پرېښودې او یوه یې ددېوال نه د خاورې ویستلو لپاره وکاروله. خودېوال د تیرې جوړ و او د چینی په ټوټه یې څه نشو کړې. سهار ده خپله بستره ددېوال سره کړه او محافظ ته یې وویل چې د اوبو څښلو پر وخت تری جگ مات شو. هغه ماتې ټوټې لیرې نکړې او بل جگ یې ورته راوړو.

ډانتي په هغوماتو وړو ټوټو هره ورځ ددېوال سيمنت ټورل او په دريو ورځو کې يې يوه خبنته رابرخيره کړه. په څو ورځو کې دى د خبنتي د خوځولو جوگه شو. په دې وخت کې هغه ددېوال نه وراخوا يو انساني غږ واوريدو چې له ده سره يې خبرې کولې. دا سړې ايبي فاريه نومېدو او له ډانتي يې د نوم او د نورو پوښتنو نه وروسته وويل.

ايبي. زه اته کاله کيږي چې په دې زندان کې يم. خو دا راته ووايه چې تادېوال په کوم ځاې کې ټورلي دي؟

ډانتي. له زمکې سره او زما د کت شا ته دى.

ايبي. ستا خونه کوم لوري ته خلاصيري؟

ډانتي. دننه دهليز کې چې مخ يې غولي ته دي.

ايبي. ما څومره لويه اشتباه وکړه. هغه څه چې ما پلان کړي و له هغې پينځلس ميټربره مې دېوال سوري کړې دي. ما فکر کوو چې دا ستادېوال د زندان بهرنی دېوال دي.

ډانتي. په دې خو به ته د سمندر لوري ته تلې.

ايبي. هم دا مې غوښتل او که داسې شوي وي نو سمندر ته مې ټوپ وهلو او نږدې جزيره ته مې ځان رسولي وي.

ډانتي. دومره ليرې به دى لامبو وهلي شوي؟

ايبي. خداي به توان راکړي وي. خو ته اوس نور دېوال مه ټوره.

په راتلونکو څو ورځو کې دى دواړو بنديانو هغه وخت ددېوال له سوري يو بل سره خبرې کولې چې محافظان به تللي و. بيا يوه ورځ ايبي ددېوال خبنتي ليري کړې او دده خونې ته رادننه شو. ډانتي دده په ليدو دومره خوشاله شو او دې يې کړکې ته بوتلو چې مخ يې وويني.

ايبي يو سپين ږيري سړې و چې نرې نروچکې او وړوکې قد يې لرلو. هغه لومړې دېوال معاينه کړو چې ددى خبنتي به څنگه بيرته اړدي چې محافظ پري شکمن نشي. ده ډانتي ته وويل چې د تيري د ټورلو او د سوري د جوړولو لپاره يې ټول اوزار پخپله جوړ کړي و. د اوسپني يوه ټوټه يې دکت له لرگو نه بيل کړې او چاقو يې تړې جوړ کړې و.

ايبي فاريه د اطالوي اوسيدونکي ولوستې سړې او په څو ژبو کې يې خبرې کولې شوې. ده ډانتي ته وويل، زه هر وختي د خپل ځان د بڼه کولو

لپاره کارکووم. پخپلو کمیسونو می لیکنې کړي دي، ځان ته می قلم او رنگ پیدا کړي دي. ډانټې ورته ووبل، رنگ دی څنگه جوړکړو؟ ده ووبل، "زما د خونې په یوگوت کې پخوا یوه بخاري وه چې وروسته یې بنده کړه. ما ولیدل چې د هغې سره د سکارو او د ایرو ټوټې وې. دا می میده کړل او په لږو اوبو کې می په گډولو تری بنه رنگ جوړکړو." ډانټې ته یې ووبل، ته هم په دی زندان کې پخپل ځان کاروکړه. نوی کسب یا نوی هنر زده کړه.

په بله ورځ د محافظ د تلو نه وروستو، ډانټې د خپلې خونې له دېوال هم هغسې خبنتې لیرې کړې چې ایبې فاریه ورته چل بنودلې و او دده خونې ته ولاړو. ایبې د وخت د معلومولو لپاره د لمر یوه وړانگه ورته په گوته کړه چې ددېوال په بیلا بیلو برخو راتاویده او په دی توگه ده په دېوال دساعت نښې کښلې وې. هغه بخاري چې پخوا بنده کړی شوی وه، ده پکې سورې کړې او هغه ټول شیان یې د خبنتوشا ته پټ کړي و چې څو کالو راهیسې یې پرې دېوال تورلو. ده خپل کمیسونه په وړو وړو برخو شلولي و او ورباندې د اطالیې تاریخ لیکلې و. ډانټې تری پوښتنه وکړه چې دومره کار به یواځې د ورځې په رڼا کې کولې شوي. ایبې ورته ووبل، "ما ځان له ډیوه هم جوړه کړې ده. کله چې دوي مونږ له غوښه راکوي، نو زه له هغې وازده بیله کړم او هغه د ډیوي د بلولو لپاره کاروم." دا چې گوگړ یې له کومه کوو نو ایبې ووبل، ما دوي ته وپلي دي چې زه د څرمنې په ناروغی اخته یم او سلفر ته اړتیا لرم. دوي راته معمولي سلفر راکوي چې زه یې د اوربلولو لپاره کارووم. ډانټې چې څومره د ایبې خبری اوریدی د انساني ذهن او استعداد په اړه یې معلومات هم زیاتیدل.

بیا ایبې د ډانټې کیسه واورېده چې هغه په کومو حالاتو کې زندان ته راغلي و. دده خبرو د اورېدو نه وروستو یې تری پوښتنه وکړه چې دده په ورکیدو ترټولو زیاته گټه به چا ته شوي وي. ډانټې چری په دی اړه سوچ نه و کړې. خو اوس یې ووبل، که دی نه و نو کپتاني به ډینگلر ته رسیدلې وي. بیا یې ورته د لیک په اړه ووبل چې لوی څارن وال ته چا لیکلې و او خط یې کوړ و. ایبې خپل قلم راواخستو او په گس لاس یې یو څو توري په تیره ولیکل نو ډانټې حیرانه پاته شو. هغه لیک په هم دي خط لیکل شوي و. ایبې تری د مرسیدیز په اړه وپوښتل چې ایا بل څوک داسی و چې له هغې سره یې واده غوښتو. ډانټې د فرناند نوم یاد کړو. خو ایا دا لیک به فرناند

ليکلي وي نو ډانتي ووبل، "نه هغه به زه وژلي وي خو دا کار يې نشو کولي دومره ولوستي نه و." ايبي د نورو کسانو په اړه هم پوښتني وکړي او د قاضي د ليک د سيزلو په خبره يې ورته ووبل، "ته ډېر ساده يې. په ليک چې کوم نوم ليکلي و هغه کس زه پيژنم چې ستا د قاضي پلاردي او د نيولين ملاتړيې کوو. قاضي ليک ددي لپاره وسيزلو چې پلار يې د بغاوت په تور ونه نيول شي، ددي په بدل کې يې ته تورن کړي او دلته يې راواستولي."

په هغه شپه ډانتي پخپل کت نارامه پروت و. له ده سره څومره خلکو دوکه کړي وه او دی تری هيڅ خبرنه شو. دده په زړه اور بل و او غوښتل يې چې له بنده ووځي او د ټولونه خپل بدل واخلي. په بله ورځ ده د ايبي سره خپل احساسات شريک کړل نو هغه ورته ووبل، "د وينو تويولو نه هيڅ نه جوړيري. ته لومړی دا پلان جوړ کړه چې له دی زندان به څنگه ووځي؟" ډانتي ورته ووبل چې يوه ورځ به محافظ ونيسي، پر به يې کړي او له خونې به ووځي. خو ايبي ورته ووبل، "بهره نور محافظان درته ولاړ وي او دوي به دي د نيولو سره مرکري. که مړنه شو نو له دی نه هم قوي زندان کې به دي واچوي او تراوسه چې دي څه تر لاسه کړي دي، په اوبو به لاهو شي."

په دی دواړو بنديانو يو کال نور هم تېر شو او په گډه د تينبتي په پلان يې بيا غور وکړو. دوي ددېوالونو نقشه جوړه کړه او د سمندر لوري ته يې د لاری ويستلو کار پيل کړو. ډانتي د ايبي فاريه نه د اطالوي ژبي زدکړه اود علم او د پوهې رڼا تر لاسه کوله. دوي د لرگي اود توکر په تړلو يوه زينه هم جوړه کړي وه. خو يوه شپه ايبي فاريه سختې تبي ونيولو. ډانتي دده په وينا د کت په بازو کې پټ د دارو يووړوکي بوتل ورته په خله کې وڅڅوو او ډېرناهيلى خپلې خونې ته راغلو. په راتلونکو څو ورځو کې يوډاکټر د ايبي علاج کوو. يوه ورځ ډانتي دده خونې ته ولاړو نو ايبي په کت ناست و او ښه معلومېدو. ده د خپل توشک نه يو تاو شوی کاغذ او يوه قطب نما راويستل. بيا يې ورته ووبل چې دا د يوي خزاني نقشه ده چې د مونتي کرسټو په ټاپو کې پټه ايښي ده. ډانتي ورته د زوي په شان ايسيدو او په دی څو کلونو کې ده ورته څرگند کړل چې د باور وړ او نیک انسان و. بيا يې ده ته ووبل، په هغه حال کې چې زه له زندان تا سره يو ځای ولاړ نشوم او ته ووتلي، نو دا خزانه به تر لاسه کړی.

بيا يي ده ته د خزانې ټول تاريخ بيان كړواو دا چې ده پخپله هغه خزانه نه وه ليدلې خو ددی د شتو په اړه لرغونومتونو کی ليکلي دي. خلک په دی خبره به وځاندي خو دا نقشه به تا ته لاره وښاي. ډانتي ددی ټاپو په موقعيت خبرو ځکه ددوي بحري بېړۍ څو واري له دی ټاپوتېره شوی وه. ډانتي غوښتل چې نوری پوښتنې تری وکړي خو په دی وخت کی د محافظ د پښو ښکالو يي واوریده نو نقشه او قطب نما يي واخيستل او ددېوال د سوري نه خپلې خونې ته راغلو.

په بله ورځ ايبي د ډانتي په لاسونو کی ساه ورکړه او دې خفه او ناهيلې خپلې خونې ته ولاړو. هلته تر ناوخته يي د خپل دېوال سره غوړ ايښي و چې د محافظانو غږ واورې چې دوي څه کول.

د زندان مشر محافظانو ته امر وکړو چې دده مړې دې په يوې بوجی کی بند کړي اونيمه شپه يي جنازه وکړی. خوشبېي وروسته يو چا د ايبي مړې له کت ليرې کړو اوبوجی کی يي واچوو. کله چې هلته خاموشي شوه نو ډانتي چرت وهلو چې دی بيا يواځې شوی و. تر دېره وخته ده د خپل ژوند او د ايبي د ژوند په اړه سوچونه کول او اخر يوی نتيجې ته ورسيدو. دی د ايبي خونې ته ولاړو او د هغه مړی يي له بوجی راوويستو. هغه يي خپلې خونې ته بوتلو او په کت يي سملولو، څادر يي پری وغوړوو. کوټه يي هم هغسي پرېښوده اوڅو شيان يي پخپلو جيبونو کی کيښودل. دی د سوري له لاري د ايبي خونې ته ولاړو او په هغه بوجی کی يي ځان بند کړو چې د ايبي مړې پکی ايښي و. د شپې دولس بجې دوه محافظان د ايبي کوټې ته رادننه شول او بوجی يي راواخسته.

يو محافظ. څومره دروند دی. دی خودېر سپين زيرې او کمزوري ښکاريدو.

بل محافظ. خلک واي چې انسان څومره زيرې نو هډوکي يي درنيري. يو. تا د بوجی سترلي دي؟

بل. له دی ځايه ولې دومره وزن يوسو؟ هلته نردي به يي وترو. يو. ته ښه واي.

افسر. (د پښو په دربی) يوه رڼا راوړی چې بوجی وترو.

بل. صيب، دومره وزن به بس وي؟

افسر. هو دا بس دی. له پښو سره يي وتړی چې مخی سره په اوبو کی ډوب شي.

يو. هوا بنه نه ده او څپي هم په زور دي.
بل. هو. ايبي به نن بنه لامبو ووهي. (ټول خاندي)

په څو شپبو کي ډانټي خپل ځان د محافظانو د لاس نه په هوا کي د پورته کيدو احساس وکړو او له خلي يي يوه کريکه ووتله. په سمندر کي د غورځيدوسره ده په لاس کي نيولي چاقو سره د بوجي سر پرانستي اود پنبو وزن يي پريکړي و. پخوا له دي چي دي د اوبو تل ته ورغلي وي ، ده په اوبو کي لامبو ووهله. دي خبر و چي د سمندر په وړوټاپوانو کي په کوم يو خلک نه اوسيدل او هغي کي يو ته يي مخه کړه. د ازادي د احساس سره د هغه وجودنوي توان موندلی و. ده د يو ټاپو په غار کي لږه دمه وکړه او سرزوري څپو ته يي کتل.

دده نه لږ ليري يوه وړه کشتي په طوفان کي چپه شوي وه اود خلکو چيغي يي اوريدې شوي. دده لپاره اوس دا فيصله کول و چي هم هلته په ټاپو کي پټ شي او که يوي لوي بېري ته ځان ورسوي چي ليري د مارسېل په ساحل يي لنگر اچولي و. په دواړو کي دده دنيول کيدو خطر و. که په ټاپو کي ايساريدو نو خبر نه و چي ژوندي به پاتي شي او که نه. د چپه شوي کشتي نه يو څو شيان دده په لوري راغلل چي د ملاح (مانو) يوه خولي پکي وه. ده لاس وروړاندې کړو، دا خولي يي ونيوله او په سر يي کړه. بيا د ماتي کشتي په يوه تخته يي ځان واچوو او ورو ورو هغه لوي بېري ته ورنږدې شوچي د ساحل نه ليري روانه وه.

اوس د سهار رڼا خپره وه ، دي راپاسيدو اوبېري ته يي خپله خولي وخوځوله. د لوي بېري نه دوه کسان په وړي کشتي کي ورته راغلل او دي يي له اوبو وويستلو. دي دومره ستري و چي بي هوشه شو او چي سترگي يي وغړولي نو د لوي بېري په عرشه پروت و او د زندان د ټاپو نه ليري راوتلي و. ډانټي د دي اطالوي بيري کپتان ته خپله کيسه تېره کړه چي دي د يو ټاپو اوسيدونکي و او په چپه شوي بېري کي يي کارکوو. د ځان له هوسا کولو وروسته ده ووپل چي کولي شي چي ددوي لپاره کاروکړي. کپتان ورته راضي شو نو د خپله ريره او وينسته وخريل. د زندان د ټاپو په سر په شين اسمان سپين لوري بنکاريدو چي د يوي ټوپي د ډز نه وروسته راپورته شوي و. دا د يو بندي د تينتي اعلان و او دبېري کپتان د ډانټي

مخ ته وکتل خو ده دشرايو جام دومره په باور څښلو چې دهغه پری شک ونشو.

هغه بېړۍ يوه ورځ وروسته د مونډي کرسټو له ټاپوټېره شوه او ډانټي غوښتل چې د ايبي خزانه پکې ولټوي خو ده څوارلس کاله په زندان کې تېر کړي ونو انتظار او صبر يې عادت شوي و. کومې بېړۍ چې ده ته پناه ورکړې وه د قاچاق وړونکو وه او يوبندر کې ورباندې ډزې وشوې چې ډانټي يې ټپي کړو. خو دی خوشاله و چې په زندان کې نه و. دوه نيمې مياشتې هم دغسې تېرې شوې او ډانټي په بېړۍ کې څو ملگري جوړکړل چې يو پکې جيکب نومېدو.

د خپل قرار داد د پای ته رسيدو نه وروسته کپتان ته يې خواست وکړو چې يوه کشتی دی ورله ورکړي چې دی د مونډي کرسټونومی ټاپو ليدل غواړي. دده سره يو څو کسان هم مله و. خو هغسې چې ايبي فاريه د خپلو معلوماتو له مخې ورته وېلي و، ډانټي په دی ټاپو کې داسې زړې کنډوالي ونه موندلې چې پکې د يوې خزاني درک شوې وي. ده پخپل ټوپک يوځنگلي اوزه وويشتله او جيکب ته يې ووبل چې د نورو ملگرو سره دا په اور وريت کړي ترڅو دي د ټول ټاپو جاج واخلي. دی په بره روان و او اخر د يوې غونډۍ په سر چې ورسيدو نو بنسکته په ساحل ورته خپل ملگري د وړو وړو نانځکو په شان بنکاره شول. ده سوچ وکړو، چې څو مياشتې د مخه دده لپاره تر ټولو مهم شي، له بنده وتل و خو اوس د خزاني لټون ورته مهم و. انسان څومره ژرخپل بده ورځ هيره کړي، ددی اندازه ورته اوس وشوه.

ده د ټاپو هری تيرې ته کتل او چارچاپيره وگرځيدو خو هيڅ نښې يې ونه موندلې. دده ملگرو چې اوزه پخه کړه نو يو هواي ډز يې وکړو چې ډانټي رابنسکته شي او له دوي سره يوډی وخوري. دی بنسکته په منډه روان و چې يو ځای يې پښه واوریده او راپريوتو.

په مونډي کرسټو نومی ټاپو کې ډانټي په يوې ژورې کنډی کې ټپي پروت و او دده ملگرونشوکولي چې راوباسي. ده خپل ځان څو گامه ليرې يوې تيرې ته رسولي و چې ورباندې وابنه ټوکيدلي و. دده ملگري بايد په هغه ماښام بيرته لوي بېړۍ ته تللي وي. نو يو څه خواږه او اوبه يې ورته پرېښودل او پخپله د ټاپو نه ولاړل. دوي کله چې کپتان ته ټول حال تېر کړو نو هغه ووبل، داسې بنکاري چې ډانټي پوښتی ماتي شوې دي. دی

پخپله په بلی کشتی کی کښیناستو او د ډانتي د ژغورلو لپاره ولاړو خو هغه د خوځولو نه و. ډانتي دوي ته مننه وکړه او وې وېل چې دی تکړه کس دی که ځان یې له کندی راویستلو نو بیا به یې وویني.

بېړی یوه اوونۍ وروسته راگرځېده نو جیکب ووبل، زه به خپل ملگري سره پاته شم او دده ساتنه به وکړم. خو ډانتي ورته ووبل دې هیڅوک له ځانه سره نه غواړي او ډېر ژر به پخپلو پښو ودریږي. کله چې دده ملگري ولاړل نو دې نیغ ودرېدو او خپل تېرسره یې د هغی تیري شاوخوا تورل پېل کړل چې ده پری ډډه وهلي وه. هغه دا هڅ وهلي و چې ددی تیري شا ته به څه وي نو ځکه د تپي کېدو پلمه یې وکړه. د تیري شا ته ده یوه لاره وموندله چې دننه یو غارته تللی وه. هم هلته یې د لرگي یو تابوت ولیدو چې پکی د سرو زرو سیکې، سیخونه او الماس او زمرد ایښي و. دا هغه خزانه وه چې په زندان کی ایښي فاریه ورته نښي ورکړي وې.

په شپږمه ورځ چې بېړی بیرته تاپو ته راغله نو ډانتي دخپلو ملگرو په انتظار په ساحل پروت و او ټولو ته یې ووبل چې دی اوس پخوا نه ښه و. دده له مخ داسی هیڅ نښي نه وې څرگندي چې گوندي دده په لاس یوه لویه خزانه ورغلي وه. دی بېړی ته یورل شو او په هغه ماښام چې یو بندر ته ورسېدل نودی بازارته ولاړو. هلته د نورو ملگرو نه بېل شو او یو زرگر ته یې څلورداني واړه الماس وښودل. دی وپریډو چې دده په شان غریب ملاح سره دالماسو په لیدو به زرگر تری پوښتني وکړي خو هغه هیڅ وونه وېل او دا یې تری په پینځه زره فرانک واخستل.

ډانتي څو ورځي د ارام کولو په پلمه هم هلته پاتي شو او جیکب ته یې ووبل چې دده یو تره مرشوی دی چې په میراث کی یې ورته پېسي پرېښي دي. په هغو پېسو ده یوه زړه بېړی واخیسته چې جیکب ورسره مرسته وکړه او هغه یې مارسېل ته واستولو چې د کورنی او نورو کسانو په اړه ورته معلومات وکړي.

ده یوه بله بېړی هم واخسته چې پخپله یې چلوله او د مالونو د وړلو راورلو کاريې پېل کړو. دا بېړی په هره پیره کی د مونتي کرسټو تاپو سره به اړو مروودرېده. ډانتي به څو ساعته په دی تاپو ځان له تېرول او ورو ورو د خزانې ټول توکي یې راوویستل او په بېلا بېلو ښارونو کی یې خوندي کړل. میاشت وروسته جیکب ورته دمارسېل خبرونه راوړي و. دده پلارمېر او د مرسیډیز درک نه و. د خپل پلار په مړیني دې حیرانه نشو خو د

مرسيديز په اړه نه پوهيدو چې هغه به چرته وي. خو ورځي وروسته دى پخپلې بېړۍ كې د مارسېل بندر ته ورسيدو او د گمرک كسانو ته يې د انگلستان پاسپورت وربنكاره كړو چې دده نوم نواب وېلمورپېرى ليكلي و. په بندركې دده ځينې شناخته كسان اوس هم په كار اخته و خو هيچا دى وونه پيژندلو.

ډانتي د خپل پلار كورته ولاړو چې اوس بل څوك پكې اوسيدل اوله خفگان يې په سترگو كې اوبنكي راغلي. ده د پلار په كور كې خوشبېي تېرې كړې او د گاونډي په اړه يې پوښتنه وكړه نو خبر شو چې هغه اوس په يو بل ښار كې سراي جوړ كړى او هم هلته اوسيدو. ډانتي د هغه سراي درك معلوم كړو او په يو اس ورته روان شو.

د سراي خاوند د لوي دروازي نه بهر سړك ته كتل او د مشتريانو په انتظار و چې په اس سپور يو كس يې وليدو. هغه چې رانږدې او له اس بنكته شو نوده يې د لباس نه هڅ ووهلو چې ممكن يو پادري و. هغه ته د هركلي نه وروسته ترې پوښتنه وكړه چې څه خدمت يې وكړي. پادري چې هوسا شو نو له ده يې پوښتنه وكړه چې څو اړس كاله پخوا يو كس د ايډمنډ ډانتي په نوم يې پيژندلو؟ د سراي خاوند ورته وويل، هو هغه څنگه نه پيژنم، زما ملگرى و. هغه مظلوم په يو جرم نيول شوى و او هم هلته په بندي خانه كې مړ شو. پادري وويل، "ډانتي چې مړ كيدو نو زه يې د كت سره ولاړوم او وروستي دعاگانې مې ورسره وېلې. خو ده تر وروستيو شېبو هم دا وېل چې دى بې گناه زندان ته اچول شوى و. ما ته يې يو الماس راكړو چې يو بويا د خپل خدمت په بدل كې ده له وركړى و. دا الماس پنځوس زره فرانك بيه لري او ما سره دى." دا يې وويل او له خپل جيب يې يو ډبلې راويستلو چې پكې د الماس يوه بنكلي گوته ايښې وه. پادري وويل، "دا يې امانت راكړو چې خرڅ يې كړم او په مارسېل كې په پينځو كسانو يې وويشم چې يو پكې ته يې." سړى وريږديدو او رنگ يې والوتو. پادري وويل، "هغه بل كس ډينگلر، دريم چې وېل يې دده رقيب فرنانډ و. خود چنگلي نوم يې رانه هير شو." سراي والا په تلوسه وويل، "مرسيديز. مرسيديز!"

پادري وويل، "هو... هم دغه نوم يې راښودلى و. پينځم د هغه پلار و چې نن خبرشوم، مړ دى. غواړم ته راته ووايي چې هغه څنگه مړ شو." سراي والا په جوش وويل، "ولې نه. زه د هغه گاونډي ووم. خلكو وېل چې هغه د

زوي له غمه مرشو او ډاکټر وېل چې کولمې يې خرابې وې خو ما ليدل چې هغه زورسېري د ولورې د لاسه مړ شى و. " پادري ټکنې شو او وې وېل، "دا ځنگه نړۍ ده چې يو بوډا ته ډوډۍ چا نشوه ورکولى. خوکه غواړې چې د الماس دوه برخې زه تا ته درکړم نو دا ووايه چې فرنانډ څه شو؟" سراي والا د ډانټې د نيول کيدو په اړه ورته ټوله کيسه تېره کړه او دا چې ځنگه ډينگلر په گس لاس ليک وليکلو او فرنانډ هغه لوى څارن وال ته ورواستوو. د مرسيډيز په اړه يې ووبل چې تل به خپل خسر ته راتله او ورته يې ووبل چې له دې سره دى ولاړ شي خو هغه د زوي په انتظار و. موريل هم خو وارى ددوي کورته راغلو او د ډانټې پلار يې له ځانه سره د اورلو هڅه وکړه خو دې نه تلو.

پادري تری د موريل پوښتنه وکړه نو سراي والا ووبل، "هغه اوس يو خوارسېري دى، کاروبار کى يې تاوان وکړو، لور يې کويژده ده خو خسرگنۍ يې د غريب سېري لورنه غواړي. زوي يې په پوخ کى دې. په وروستي ځل دى د ډانټې پلارکورته ورغلى و او يو سوررنگ ورينمينه بټوه چې پيسې پکى وې، هغه ته د ډوډۍ اخستو لپاره پريښوده. هغه بټوه اوس هم ما سره ده."

د پادري په پوښتنه هغه ووبل چې فرنانډ او ډينگلر په مزو کى دي. ډينگلر د موريل په واسطه د هسپانيې په يو بانک کى کارپېل کړو او د بانک د مشرلوريې واده کړه چې وروسته مړه شوه اوس يې بله ښځه کړى ده چې د باچا د يو مشاورلوروه. دى ميليونردى، د باچا دربار ته ځي راځي او اوس ورته نوابي خطاب هم ورکړى شوى دى. فرنانډ په پوخ کى جگړن واو د باچا د محافظانو په ډله کى و. يو جنرال چې د باچا مخالف و، دى ځان سره کړواو نصيب يې ښه و چې بل حکومت ورله ددى غدارى په بدل کى دروند انعام او نوابي خطاب ورکړل. دى د ډينگلر ملگرې او اوس د نوي باچا پوځي مشاور دى. اوس د مورسرف نواب په نوم يادېږي او مرسيډيز يې ميرمن ده. دوي يو زوي لري چې البرټ نومېږي.

پادري د الماسو گوته د سراي خاوند ته ورکړه چې دا ستا شوه ځکه هغه نور کسان ددى حقدار نه گڼي. بيا يې تری د هغې سرى ورينمينې بټوي غوښتنه وکړه چې مورېل دده پلار ته پريښي وه.

خو ورځې وروسته د مارسېل د ښار وال دفتر ته يو انگرېزتجار ورغلو او هلته يې د موريل د شرکت پوښتنه وکړه چې له دوي سره يې کاروبار کوو.

دی خبر شو چي هغه شرکت دوه لکه فرانک پور وری اودپوالي شوی و . هغه تجار چي په اصل کی پخپله ډانتي و ، بنار والی ته خواست وکړو چي دی هغه شرکت اخلي . کله چي له ده پوښتنه وشوه چي څومره کمیشن به اخلي نو ده ددفتر مشر ته وویل ، زه د پیسو په ځای یو څه معلومات غواړم . مشر . کوم ډول معلومات مو پکار دي ؟
تجار . تاسو د بندي خانو مشر هم یی ؟

مشر . هو صیب ، له تپرو پینځلسو کالو می دا دنده پر مخ بیولي ده .
تجار . تاسو زندان ته د تلونکو او د خوشي کیدونکو نومونه هم په دوسیه کی لیکئ ؟

مشر . هو په دی کی مونږ د هر بندي په اړه معلومات لیکلي دي . تاسو د چا په اړه معلومات غواړئ ؟

تجار . ما زدکړی په کور کی کړی دي اود اطالبي ایبي فاریه په نوم استاد راته راتلو . وروستو خبر شوم چي هغه بندي شوی و ، که د هغه په اړه څه معلومات لرئ .

مشر . دا سړی زه ډېر ښه پیژنم . روغ لیونی و . څو میاشتی کیري چي مړ شو . دده له مړیني سره یوه ډېره عجیبه پیښه ترلي ده . یو بل بندي چي ډانتي نومېدو ، دده خونې ته یې سوري کړی و او د ایبي په کفن کی یې ځان بند کړو . هغوي چي دا کفن په سمندر کی وغورځوو نو خبر شول چي د ایبي مړی وو دده په خونه کی پرت و .
تجار . ډېره عجیبه کیسه ده .

مشر . دا د زندان دوسیه ده او تاسو کولي شئ چي په ارام یې وگورئ ، زه به په بله کوټه کی د مورېل د شرکت اسناد تیار کړم .

په هغه دوسیه کی د ایبي فاریه پرځای ایډمنډ ډانتي خپله پانه پرانسته . هلته په ده لگېدلي تور او د موریل عرضي وه . په یو بل کاغذ د قاضي لیکنه وه . هغه د تورونو کاغذ رابېل او تاو کړو او وروغوندی یې خپل جیب ته کړو . ده د مورېل شرکت اسناد لاس لیک کړل او د بنار والی له دفتر ووتلو .

یو کس د بنار په کاروباري مرکز کی د مورېل شرکت دفتر ته ورغلو او ځان یې ورته د یو کمپنی د استاخي په توگه معرفي کړو . دی د موریل دفتر ته یورل شو چي اوس سپین زیری او پخپل میز د دوسیو په گیدی یې کار

کوو. ده ته یې د کپناستو ووېل او پوښتنه یې وکړه چې د څه لپاره راغلي و. استاځي ورته ووېل ستاسو د شرکت ټول پورزما شرکت له خوا پري شو او اوس دا اسناد ما سره دي چې له بنار والي نه مې راوړل. موريل سترې ښکاريدو او وې وېل، "زه خبر يم چې څه کم درې لکه فرانک راباندي دي خو متاسفانه مونږ سره اوس دومره پېسي نشته چې تاسو ته یې درکړو. زما يوه بېړۍ د کلکتې نه راتلونکې ده او د هغې د مال کتلونه وروسته ممکن تاسو ته دا پېسي درکړو." استاځي لا په ځواب کې څه نه و وېلي چې د موريل د دفتر نه بهر څوک په منډه بره راوختل او دروازه یې پرا نسته. د موريل ځوانه لورجولي چې سترگې یې له اوبنکو ډکې وې دننه راغله او پلارته یې خبر ورکړو چې د کلکتې نه راتلونکې بېړۍ په سمندر کې غرقه شوی وه.

د موريل په دفتر کې دبېړۍ د ډوبيدو په خبرمایوسي خپره شوه نو هغه انگریز تجار چې په اصل کې ډانتي و ورته د څلورو میاشتو نور وخت ورکړو چې خپل پور ورته پریکړي. بیا یې د موريل لورجولي ته ووېل، یوه ورځ به ستا په نوم د سندباد له خوا یو لیک راشي. په هغې کې هرڅه چې لیکلي وي هم هغه وکړه. جینی ورسره لوزوکړو او دی له هغه دفتر ولاړو.

څلورمیاشتي تېرې شوي او موريل ونکړې شو چې خپل پور ورکړي او نږدې وه چې ځان یې وژلي وې چې د هغه لورجولي یو لیک تر لاسه کړو. په هغې کې ورته د ټول پور لپاره پېسي ورکړی شوی وې. د مورېل د لور واده لپاره ورته یو قیمتي الماس او یوه بېړۍ هم ورکړی وه. دا هرڅه د ډانتي له خوا وشول چې اوس د مونتي کرسټو نواب په نوم پیژندل کیدو. خو مورېل خبر نشو چې مونتي کرسټو ورسره دومره زړه سوي ولي لرله.

په اوري کې د پاریس د شته من تېردوه ځوانان چې یو پکی البرت نومېدو، د سیل لپاره روم ته په بېړۍ کې د مونتي کرسټو ټاپو کې ښکار لپاره ایسار شول. هلته یوڅو کسانو ورته ووېل چې دا ځای د یو نواب دی او دوي د هغه میلمانه دي. په روم کې د مونتي کرسټو نواب ورته ښه میلمستیا وکړه. دواړه ځوانان پوهه شول چې هغه ډېر شته من کس و. دوي د نواب سره ملگری شول او په یو ځای کې هغه د څو بدمعاشانو نه دالبرت ژوند وژغورلو. پاریس ته دبېرته تگ نه وړاندي البرت نواب ته بلنه ورکړه چې

ددوي کور ته دی راشي. دده په راتگ هغه ورته د ډوډي میلستیا وکړه او مونتي کرسټو په ډبرکرو فر ولاړو. ددوي په کورکی د یوی ځوانی میرمنې انځور په لیدو هغه هیښ شو. ځوان ورته وویل چې دا د هغه موروه خو نواب لپاره دا د مرسیډیز انځورو. ده خپل احساسات څرگند نکړل خو ځوان ورته ترډېره وخته د مورخبری کولی. نواب مورسرف راغلو او له ده سره یې روغېروکړو خو ډانتي یې وونه پیژندلو.

کله چې د البرت مور راغله نو د نواب مونتي کرسټو په لیدو یې رنگ ژیرشو. خو خپل ځان قابو کړو او ده ته یې مننه وکړه چې د زوی ژوند یې ورته ژغورلي و. د مونتي کرسټو نواب اوس د پاریس په مرکز کی ځان له یوه مانی اخستی او د باچا دربار ته یې هم لاره پیدا کړی وه. د ډینگلر میرمنې د نواب مونتي کرسټو په اړه معلومات وکړل او خبره شوه چې دې د انگلستان اوسیدونکی و خو نوابی ورته په میراث کی نه وه پاتې. ددوي ټولو سره د نواب تگ راتگ پېل شول او په دربار کی یې هغه قاضي هم ولیدو چې دی یې زندان ته ورلیږلي و. ډینگلراوس د یو بانک مشر و او دده میرمنې د ونډو په بازا رکی ډېرې پیسې لگولي وې. مونتي کرسټو پخپلې سرمایې د بازاراندول وړان کړو او ډینگلرخپلې میرمنې ته په قهرشو چې بې له دده پوښتني یې سرمایه ضایع کړی وه.

اخوا د ډانتي د پلارگاونډي چې کوم الماس تر لاسه کړی و، ددی د خرڅولو لپاره یو زرگر ته ولاړو نو ورسره په بیه وړان شو. د دواړو ناندري په جنگ واوختي او ده زرگراو د هغه میرمنه ووژل. په ده جرم ثابت شو او زندان ته یې بوتلو. ډانتي دده مرستی ته ولاړو او له زندان یې ورته د تیبنتي لاره ورویسته. خو گاونډي بیا هم خپل ځان سم نکړو او د یو بل ملگري سره د مونتي کرسټو کور ته د غلا لپاره ورغلو. هلته د مال په سر یې خپل ملگري ووژلو او پخپله هم تپي شو. په دی حالت کی ډانتي دهغه پادري یادونه وکړه چې الماس یې ورته ورکړی و. د الماس اخستل ده ته د ښه ژوند کولو یو بل چانس ورکړی و خو دی حریص و او په نتیجه کی یو پسي بل جرمونه وکړل. ددی وپنا سره هغه ورته خپل ځان ورڅرگند کړو چې دی په اصل کی ډانتي و. هغه وخت گاونډي د خدای نه بڅښنی غوښتلي او هم په هغه حال مړ شو.

فرنانډ موندیگو چې اوس د نواب "مورسرف" په نوم پیژندل کیدو د خپلې غداری خبره د ټولونه پټه کړی وه ان چې میرمنه او زوی یې هم خبرنه و.

خو یوه ورځ دپاریس په یوی ورځپاڼې کی راپور خپور شو چې شل کاله پخوا د یونان یوه کلا د فرناند په محافظت کی وه، خوده په چل ول دا کلا د باچا مخالفانو ته تسلیم کړی وه. د هغه کلا مشرې وژلې او دده لور یې لکه د مینځې په بازار کی خرڅه کړی وه. هغه جینی چې هیډي نومیده ددی ټولو کیسو شاهدي په محکمې کی ورکړی وه. په کومې ورځپاڼې کی چې دا خبر چاپ شو، هلته د البرت یو ملگري "بوشامپ" هم کار کوو. دی د هغه دفتر ته ورغلو او ورځپاڼه یې وربنکاره کړه. البرت. زه غواړم چې ته سبا یو بیان چاپ کړی چې د یونان د کلا خبر غلط و.

بوشامپ. دا خبر تا پوری څه اړه لري؟
البرت. فرناند زما د پلار نوم دی. په دی زما د پلار سپکاوی شوې دی.
بوشامپ. نو تا سره څه ثبوت شته چې ستا پلار کلا خپلو دبنمنانو ته نه وه سپارلې؟ دا خو د پلټنې ورځبردی. بښه ده ستاسو د کورنۍ له خوا دفاع به هم پکی ووشي.

البرت. (په قهر) نه ددی خبرد پلټنو اونه یې دفاع ته اړتیا ده. زه درته وایم چې دا بیان دی سبا ته خپور شي که نه...
بوشامپ. که نه څه به وکړی؟ جنگ راسره کوي؟
البرت. هو، هو، جنگ به وکړم.

بوشامپ. گوره، گواښونه مه کوه. لومړی خو دا خبر ما نه دی چاپ کړی. بله دا چې ترڅو ددی په اړه چا خپل نظر نه وي رالیرلې او یا چا په رسمي توگه ورځپاڼې ته خواست نه وي کړی، زه ستا خبره نشم منلی.

البرت. سمه ده. نن ماښام خپل ملاتړي راواستوي چې زمونږ د جنگ ځای وټاکي.

بوشامپ. ته خبره واوره، ای...ودریره.. (البرت ځي)
څوورځې وروستو بوشامپ د یونان سفر وکړو او په دی اړه یې معلومات راټول کړل. ده د البرت سره ولیدل او هغه ته یې څو اسناد وړاندې کړل چې پکی دده د پلار جرم ثابت شوی و. بوشامپ ورته وویل چې که دی چا ته غږ ونکړي نو هغه به دا راز چا ته نه څرگندوي چې پایله یې د مورسرف د کورنۍ په تباهی وه. البرت ټول کاغذونه وسپړل او دواړو ملگرو روغه وکړه.

د ډينگلر د لور کويژدنه د البرت سره شوی وه خو په دی وخت کی یوبل نوابزاده چې "انډريه" نومېدو، د مونتي کرسټو له خوا دي کورنی ته وروپيژندل شو. ډېر ژر د ډينگلر لوردانډريه سره مينه پيدا شوه. ددی کويژدني ماتيدل د نواب مورسرف او ډينگلر کورنيولپاره د خواشيني سوب شو او ددواړويو بل سره ورانه شوه. ډينگلر د انډريه په اړه خوش بين و چې دي به له البرت بڼه زوم ورته ثابت شي. خومونتي کرسټو معلومات وکړل چې انډريه په اصل کی د قاضي وېلفونټ د دويمې ميرمنې زوي و چې ده د بدنمی له ويرې مرگ ته پريښي و. هغه ماشوم يو خدمت گار وژغورلو او وروسته دی يو نواب خپل زوي په توگه لوي کړو. هغه خدمت گار د مونتي کرسټو نواب سره ملازمت وکړو نو يوه ورځ يې ورته د هغه ماشوم اصليت ورڅرگند کړو. خدمت گار په يوه قضيه کی محکمې ته حاضر شو نو د قاضي په اړه يې ټول حال وويېلو. په نتيجه کی هری خوا د دده نوم بد شو. دقاضي ميرمنه دومره ناهيلي شوه چې د خپل ځان وژلو نه وړاندې يې د کور ټولو غړو ته زهر ورکړل چې هيڅوک ددی بدنمی د زغملو لپاره ژوندی پاته نشي. قاضي چې دا خبر واوريدو نو جامې يې وشلولي اوليوني شو. خو مونتي کرسټو دده لور وپلینتايڼ وژغورله ځکه د موريل زوي "مېکس" له هغې سره مينه لرله. مېکس له دی خبر نه وخو په يوه پيښه کی ډانتي مورېل ته خپل ځان وروپيژندلو.

نواب مورسرف ته يو ورځ خبر ورسيدو چې د پاریس په ورځپاڼو کی دده دتېرژوند اود غداری په اړه ليکنی شوي وي. هيډي نومي جینی په ده دعوا کړی وه چې ددی ژوند يې تباه کړی و. محکمې ورته امر وکړو چې خپل سپيناوی لپاره حاضر شي. مورسرف د بوشامپ په وېنا د "مونتي کرسټو" کور ته ورغلو چې له هغه غوښتنه وکړي، هيډي دی له محکمې لاس واخلي.

مونتي کرسټو د هيډي سرپرست و او هغه ته يې ډاډ ورکړو چې دي به يې پوهه کړي. خو هيډي له مورسرف ليدو ډده وکړه. البرت د خپلي مور په خواشینی د مونتي کرسټو سره پخپله وليدل او د ملگرتيا واسطه يې ورته ورکړه چې دده پلار دی له بدنمی وژغوري. مونتي کرسټو ورته انکار وکړو نو البرت هغه ته د جنگ لپاره ننگونه وکړه.

په هغو ورځو کې دا د فرانسی دود و چې د خپل ناموس لپاره به یو چا خپل حریف ته د جنگ ننگونه وکړه او په ټاکلي وخت او ځای به دواړو کسانو د یو یو ملگري په ملتیا بل سره جنگ کولو. د وسلې غوره کول او د جنگ شرایط به ددوي ملو پخپلو کې فیصله کول. زیات وخت به په داسې جنگونو کې خلک مړه شول. البرت چې مونتي کرسټو ته د خپل پلار د ناموس د ساتنې لپاره ننگونه وکړه نو دده ملگري بوشامپ دده مله شو. مونتي کرسټو مور پل ته خواست وکړو چې خپل ورور دی ورسره مله کړي. د شپې مونتي کرسټو د جنگ لپاره ځان تیار کړو او د خپلې طماچې معاینه یې کوله چې څوک په سالون کې رانوتل او د یوی میرمنې غږ راغو چې وېل یې "ایډمنډ... ودریره، ته زما زوی نشی وژلي." مونتي کرسټو هک پک پخپل ځای ودرېدو. هغی میرمنې خپل تور څادر له مخ نه لری کړو نو د مرسیډیز سپین مخ بڼکاره شو. مونتي کرسټو ورته وویل، "مادام تا د چا نوم واخستو؟" هغه ورنږدې شوه او وې وېل، "ستا نوم، ایډمنډ ډانتي، وگوره زه مادام مورسرف نه یم. زه مرسیډیز یم." مونتي کرسټو وویل، "په دی نوم میرمنه اوس مړه ده او زه بل څوک مرسیډیز نه پیژنم." مادام ورته نوره هم نږدې شوه نو په سترگو کې یې اوبښکی وې. ورته یې وویل، "ایډمنډ تا به بل څوک نه پیژني خو ما په لومړي ورځ وپیژندلي، ستا غږ هم هغه دی او زما لپاره ته اوس هم ایډمنډ ډانتي یې، نه چې د مونتي کرسټو نواب. زما د زوی ژوند مه اخله."

مونتي کرسټو ورته وویل، "ستازوی راته د جنگ ننگونه کړی ده او د ټولو په وړاندې." مرسیډیز وویل، "دی زموږ د کورنۍ د رسوایي سوب تا گني ځکه یې داسی وکړل. فرنانډ تا ته کوم زیان رسولي و چې تا ورپسی راخستی ده. ددی لپاره چې ته بندي شوي او ده له ما سره واده وکړو؟"

ایډمنډ ورته وویل، "تا کله د خپل میره نه پوښتنه وکړه چې زه ولې بندي شوم؟" مرسیډیز وویل، "زه نه یم خبره. ولې بندي شوي؟" ایډمنډ وویل، "ځکه چې فرنانډ زما پر ضد سازش وکړو او زما په اړه د دروغو لیک یې څارنوال ته واستولو چې تا سره واده وکړي. ډینگلر ورته دا لیک ولیکول چې ته یې ولوستلې شي."

هغه له جیبه یو تاو شوي کاغذ راویستلو او د مرسیډیز په لاس یې کینودو. مرسیډیز کاغذ پرانستو او وی ولوستو نو ایډمنډ وویل، ته خبره یې چې ما څوارلس کاله د ټاپو په زندان کې تېرکړل، څوارلس کاله... او زما پلار د

ولورې د لاسه او زما په غم کی مړ شو. مرسيډيز ورپرديده اوله خفگان هم هلته د هغه په پښو کی په زمکی کېناسته. مرسيډيز ايډمنډ ته خواست وکړو چې دده د زوي سره دجنگ نه دی لاس واخلي. دی ورته واي چې جنگ به کيږي خو دده زوي به ژوندي پاتي کيږي او په بدل کی به دی خپل ځان قرباني کړي. ده خپل وصيت وليکلو او د جنگ لپاره ټاکلي ځاي ته ورغلو. خو کله چې البرت د خپل ملگري سره راغلو نوډ ايډمنډ نه يې بخښنه وغوښته ځکه ده ته مور دخپل تېر ژوند ټول حال وېلي و.

په هغه ماښام مرسيډيز د زوي سره مشوره وکړه او ورته يې ووبل، زه اوس نورستا د خاين پلار سره ژوند کول نه غواړم. البرت ته يې امر وکړو چې هغې ته يوه گاډی راوغواړي چې له کوره ولاړه شي او پاتي ژوند د کلیسا په يورا هب خاني کی وکړي. هغې د تلو لپاره تکل کوو چې يو قاصد ورته د نواب مونتي کرسټو ليک راوړو. په دی کی ليکلي و چې شل کاله پخوا کله دي د واده لپاره له بېړۍ راغلو نو خپله ټوله گټه چې څوسوه روپۍ کيدې، خپلې چنغلي ته د واده لگښتونوته ساتلی وی. هغه يې د پلار د کور په باغ کی اينځر د ونې لاندې په يو وړوکی بکس کی پټ کړل. په ايماندارۍ گټلې دا پيسې اوس هم هلته ايښي دي او مرسيډيز کولې شي چې په هغو پيسو يو نوی ژوند وکړي. دا چې هغه څنگه خبر شو چې دا به د نواب مورسرف سره نوره نه پاته کيږي، نوليکلي يې وچې زه داډېره ښه پيژنم او باور می دی چې دا پيسې به واخلي چې په اصل کې هم ددی وي. البرت چې مور ته وکتل نو هغې ووبل، زه به دا پيسې واخلم او په راهب خانه کی به مې پکار شي.

ډانتي پخپل کورکی و چې يو خدمت گار ورته د نواب مورسرف د راتلو ووبل. په هم هغه لوی سالون کی چې مرسيډيز ورسره ليدلي و، دی د مورسرف سره مخ شو. هغه تری د خپل زوي په اړه وپوښتل نو ډانتي ورته ووبل، ده له ما بخښنه وغوښته او ما پريښودو ځکه د پلار د گناه بدل له زوي نشم اخستي. مورسرف چې دا واوريدل نو رنگ يې ژير شو. ورته يې ووبل، "په دی حالت کی بايد د هغه پلار تا سره جنگ وکړي ځکه ته زما دښمن يې. خوزه دی تر اوسه نه پيژنم چې ته څوک يې؟ دومره خبر يم چې زما له تا نفرت دی." ډانتي ووبل چې دی د مونتي کرسټو نواب نه بلکه ايډمنډ ډانتي و. مورسرف ورته داسی کتل لکه چې باوري يې نه کيدو

چې د یو ژوندي سړي سره خبری کوي. ډانتي ورته ووبل، "ما سره ستا د جرمونو څو شواهد اوس هم شته چې یوه پکی ستا د جنرالۍ د گټلو په اړه دی، بناغلي فرناندو. خو ترټولو لوی ظلم تا د هغې معصومی جینی او ما سره کړی دي چې د واده په ورځ دی له یو بل نه بیل کړل.

مورسرف د یو مات شوی کس په څېر له هغه کوره ووتلو او پخپل گادي کی کېناستو. دخپل کور نه په لږ فاصله کی له گادي بنکته او په پښو روان شو. ده په تیاره کی ولیدل چې میرمن او زوی یې د کرای په یو گادي کی کېناستل خو ځان یې ورته بنکاره نکړو. هغه گادي لا لوی سرک ته نه و رسیدلي چې د مورسرف په لوی مانی کی د طماچي یو ډز واوریدل شواو د یوی کړکی شیشه پری ماته شوه. خدمت گاران چې د نواب کوتي ته ولاړل نو ده طماچه په لاس د ژوند وروستی سلگی وهلي.

ډینگر خپله ټوله سرمايه په ونډو کی بایللي وه او د پیسو د تر لاسه کولو یوه لاره ورته دا بنکاره شوه چې د بانک دمشر په توگه د خپلو اختیار اتوناوری گټه واخلي. ده له بانک پیسې وویستلې او فکر یې دا وچې هر وختی بنی ډبرې پیسې یې وگټلی نوبانک کی به یې کیردي. خو ده هغه پیسې هم وبايللي او له دی وپري چې څوک پری خبر نشي، مونتي کرسټو ته لاس وغوړو. هغه اوس خپل دښمن د وهلو لپاره یو پلان جوړکړو او کله چې یې ورسره ولیدل نو ډاډ یې ورکړو چې دی په نورو ملکونو کی هم شرکتونه لري او کولې شي چې یو سند ورله ورکړی او بل ځای نه پینځه میلینه فرانک تر لاسه کړي.

ډینگر په پټه له پاریس لومړی بیلجیم ته وتښتیدو او بیا اطالیا ته ولاړو. د شرکت ځانگي ته ورغلو او د نواب اسناد یې وربنکاره کړل چې د پیسود ورکړی په اړه و. هلته نه یې ټولی پیسې نغدی تر لاسه کړی اوډېر خوشاله بیرته روان شو. په لاره یو وړوکی سراي کی یې دمه وکړه او د سراي خاوند "پاپینو" نه یې د ډوډی په اړه وپوښتل. پاپینو. تاسوچې خوړل غواړئ راته فرمایش وکړئ، هرڅه لرو. چرگ، مهی، د پسه کباب..

ډینگر. نن شپه به مونږ چرگ وخورو.
پاپینو. ای... هلکه. صیب ته چرگ راواخله.
ملازم. (ډوډی راوړي) صیب دا مو چرگ او دا دی چاقو او پنجه، څه د څښلو لپاره هم راوړم؟

ډينگلر. دا ميز مو څومره مردار دي، (چره او پنجه راخلي) خو خير زه
وزي يم.

پاپينو. صيب، زمونږ اصول دي چې مشتري نه د ډوډي خورلونه وړاندي
پيسي اخلو.

ډينگلر. عجيبه اصول دي. څومره پيسي کيږي؟
پپينو. دا يو چرگ په پنځوس زره شو، او ډوډي موله زره. د شرابو پيسي
به يو نيم لک شي.

ډينگلر. دا څه کيسه ده؟ د پيسي ارزښت مو لږ دي او که ما دوکه کوئ؟
پاپينو. صيب، مونږ هم په دې بيه ډوډي ورکوو، که تاسو پيسي نه لرئ نو
بل ځاي ولاړ شئ.

ډينگلر. اوس په دې شپه کې به چرته ځم؟

په بله ورځ ډينگلر قصد وکړو چې له هغه سراي ووځي خو خبر شو چې
سراي د غلو اډه وه او دې هلته لکه يرغمل ساتل شوی و. هغه ددوي له
مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. مشر راغلو نو ورته يې وويل چې که
غواړي له دې بنده خلاص شي نو پينځه لکه فرانک تاوان به ورته
ورکړي، ځکه دې خبر شوی و چې هغه له يو شرکت دا پيسي اخستي او
ورسره وي. ډينگلرانکار وکړو او وي وبل چې که يو ميلين اخلي نو ورته
کړي. د غلو د مشري په امر دې په يوه تڼه خانه کې بند کړی شو او په څلورمه
ورځ د ولورې له کبله دده وجود لکه د مرو بنکاريدو. د پيسو د تاوان يې
دومره غم وکړو چې ټول ويننه يې سپين شول.

يوه شپه ده خداي ته زاری کولې او له ځان سره لگيا و چې که دومره پيسي
ورسره نه وي نو اوس به په ازاده هوا کې يې ساه اخيستي شوه. په هغه
شپه يې يو غږ واوريدو چې تری پوښتنه وکړه ايا دې پخپلو کړو پښيماڼه و.
ډينگلر په حيراني پوښتنه وکړه د څه پښيماڼي؟ يو چا ورته وويل، چې ده د
پيسو په حرص کې د خپلو پرديو ټولو سره جفا کړی وه. ډينگلر وويل، هو
زه په خپلو کړو پښيماڼه يم. ناڅاپه له دېوال يو سيوري دده مخ ته ودرېدو او
خپل توره چپنه يې ليري کړه.

دا مونږي کرسټو و چې ورته يې وبل، که داسې ده نو ما ته بخښلي يې. د
ډينگلر له ځلي له ويري يوه کړيکه راوتله او وي وبل، د مونږي کرسټو
نوابه ته دلته څنگه؟ هغه ورته وويل، "زه نواب نه يم، زه هغه څوک يم

چي تاسو راته سازش جوړکړو، تش دبېړۍ د کپتان کيدو لپاره. ستا په سازش، زما واده ونشو او څوارلس کاله مې په زندان کې تېر کړل، وگوره راته، زه ايډمنډ ډانټي يم. خو هغه څوک چې له تا سره په دې سازش کې مله و، ستا په څير خوش بخته نه و. يو ليوڼي گرځي او بل خپل ځان پخپله ووژلو. ما هغه پنځوس زره چې له بانک دې اخستي وې، ادا کړی او اوس ته له نوي سره خپل ژوند کولې شي. "ډينگلر خپل مخ په لاسونو کې پټ کړو او چې اوبسکې يې پاکې کړې نو وې ليدل چې مونږي کرسټو هلته نه و.

مونږي کرسټو د موريل سره وليدل او ورته يې وويل چې دې غواړي ټوله شته مني هم ده ته پريردي. خو ده ورته انکار وکړو. د موريل زوي مېکس چې تر هغې خبر نه و چې دده چنغله وپلنټاين ژوندي وه، له مونږي کرسټو د ليدو وروسته ده ته د خپل زړه حال واي. دا چې هغه د وپلنټاين سره څومره مينه لرله. مونږي کرسټو هغه يوې بېړۍ ته ورواستوو چې ورباندې وپلنټاين دده په انتظار وه. هغې ورته ټول حال تېر کړو چې څنگه مونږي کرسټو له مرگ وژغورله او په دې بېړۍ يې د خپلې کورنۍ ماتم وکړو. هغه هم د مونږي کرسټو له ژوند خبره شوی وه او ميکس ته يې وويل، زما پلار دده مجرم دی چې د خپلو کړو سزا يې وموندله.

د وروستي دندې د تر سره کولو لپاره مونږي کرسټو پاریس کې خپل کورته راغلونو هلته هېډي دده په انتظار وه. هغې ته يې وويل چې دا د يو نواب لور وه او کولې شي چې په قبرص کې خپل اباي ټاټوبي ته ولاړه شي، هلته ددې نيکه تر اوسه ژوندی و. دا ځوانه وه او ددې لپاره يې دومره څه پخپلې شته منۍ کې پرېښي و چې دا په ارامه ژوند وکړی شي. ددې خبرې په اوريدود هېډي رنگ وټبښيدو او مونږي کرسټو ته يې په ژړا وويل، زما دا مال دولت نه دي پکار خوستا امر منل زما فرض دي او هر څه چې ته واي هم هغسي به کيږي.

په هغه ماښام هېډي د وپلنټاين ليدو ته ورغله نوډېره دلگيره وه. کله چې هغې ترې وپوښتل نو وې ويل، نواب مونږي کرسټوزه د خپل ژوند نه وشړلم. زه خپل وطن ته بېرته تگ نه غواړم ځکه چې زه له ډېره وخته دمونږي کرسټوسره مينه لرم او له هغه جلا د ژوند تصور هم نشم کولې. مېکس او وپلنټاين چې دا واوريدل نو هوډ يې وکړو چې دا به د مونږي کرسټوبېړۍ ته ورواستوي. هېډي ته يې وويل چې دا يو څه وخت هم هلته

په بېړۍ کې پټه شي او کله چې د سمندر منځ ته ورسيدل نو بيا ورته خپل ځان بنکاره کړي. دوي باور لرلو چې دمونډي کرسټو د مينې تر لاسه کولو لپاره به دا انتظار کوي.

ايدمنډ ډانډي د خپلو دښمنانو نه بدل اخستي و او ټول هغه څه چې ده غوښتل ترسره شوي و خو دده په ژوند کې اوس داسې څه نه و پاته چې خوښي يې ورله ورکړي وي.

مېکس د خپلې چنغلي وېلنټاين سره د سمندر په غاړه گرځيدو او دواړو د راتلونکي ژوند پلانونه جوړول. يوه وړه کشتۍ دوي ته رانږدې شوه چې تري د مونډي کرسټو پټمن ملگري جوزف رابنکته شواو ده ته يې يو ليک ورکړو. په دې کې مونډي کرسټو ليکلي و چې هغه په پاريس کې خپل کور او نور شيان مېکس او وېلنټاين ته د واده د تحفي په توگه پريښي و. ده له مېکس يو خواست کړی و چې هېډي په پاريس کې ده او دا دې په قبرص کې خپل نيکه کورته ورسوي.

مېکس تر څو چې ليک ولوستو جيکب د لوي بېړۍ لور ته تللي و او هغې لنگراوچت کړی، په ژورو او بو کې سفر پيل کړی و. مېکس او وېلنټاين يو بل ته وکتل او وموسيدل. ليري په افق کې هغه سپينه بېړۍ روانه وه چې مونډي کرسټو او هېډي دواړه پکې سپاره و. وېلنټاين وويل، خداي خبر چې بيا به دوي دواړه ووينو او که نه؟ مېکس د هغې لاس ونيولو او ورته يې وويل، مونډي کرسټو يوه خبره کوله چې د انسان ټوله پوهه په دوو تورو کې رانغتي ده، انتظار او هيله.

پاي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**